

கூடுவெண்டுமென்று பெரியாரும்

ட. திருமோரைலன்

கீழ்வெண்மணியும் பெரியாரும்

ப. திருமாவேலன்

நிமிர்வோம்

கீழ்வெண்மணியும் பெரியாரும்

ப. திருமாவேலன்

நற்றினைப் பதிப்பகம் வெளியிட்ட ‘ஆதிக்க சாதிகளுக்கு மட்டுமே அவர் பெரியாரா?’ என்ற நாலில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு கட்டுரை இது

முதல் பதிப்பு: நவம்பர் 2020

வெளியீடு: நிமிரவோம
29, பத்திரிக்கையாளர் குடியிருப்பு,
திருவள்ளுவர் நகர்,
திருவான்மிழூர், சென்னை - 41
செல்: 9444115113

அட்டை வடிவமைப்பு:
கந்தன்

பக்கங்கள்: 64

விலை ரூ: 30

அச்சிட்டோர் :
அன்பு அச்சகம்,
69, காக்காத்தோப்புத் தெரு,
மதுரை - 625001.

அணிந்துரை

பெரியார் என்ற மாமனிதர் ஆற்றிய பணிகளும், அவர் பக்குவப்படுத்திய வெகுமக்களின் மன்றிலையும், தமிழ்நாடு பல்வேறு துறைகளில் சிறந்து நிற்கக் காரணமாக இருந்துள்ளன. அவரது சிந்தனைத் தாக்கங் கொண்டோரும், அவரிடமிருந்து அரசியல் தளத்துக்கு வந்தோரும் எனிய மக்களை இலக்கு மாந்தர்களாகக் கொண்டு தீட்டிய திட்டங்களால் அதிகமானத் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெறும் தொழில் நிறுவனங்கள் உருவாகின; கல்வி பெருகியது; அனைத்துப் பிரிவினரும் அரசுப் பணிகளில் அமர்ந்தனர்; குடும்ப நலத்திட்டம் வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தப்பட்டது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பிறபகுதிகளைக் கண்டறிந்தோர்க்கு, தமிழ்நாட்டின் தனிச்சிறப்புகள் மற்றவர்களை விடவும் பளிச்சென புலப்படும்

ஆனால் பெரியாரின் பணிகளால் தங்களது சிறப்புரிமைகளைப் பறிகொடுத்த பார்ப்பனர்களும், பார்ப்பனியர்களும், அவர்தம் அடிவருடிகளும் - திராவிட அரசியல் எழுச்சியில் காணாமல் போன பிறபோக்காளர்க் கூட்டமும், பழைமவாதிகளும் தங்கள் வன்மத்தைப் பல்வேறு வகைகளில் வரலாறு நெடுகிலும் வெளிப்படுத்தியே வந்துள்ளனர். பந்தை உதைக்க முடியாமல், காலை உதைக்கும் ‘போங்காட்டம்’ (Foul Game) ஆடியே வந்துள்ளனர்.

பெரியாரைக் குறை கூற முன்றே முன்று சங்கதிகளை மட்டும், வெட்டி ஒட்டியும் - இட்டுக் கட்டியும் - திரித்து சொல்லியும் - தேய்ந்து போன ‘கிராமபோன் ரெக்கார்டு’ போல கடந்த அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சொல்லிக் கொண்டே வந்துள்ளனர்.

1. தமிழக் காட்டுமிராண்டி மொழி என்றார்
2. வளர்ப்பு மகளைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்
3. கீழ்வெண்மணிப் படுகொலையில் தி.மு.க.வுக்காக, கோபால் கிருஷ்ண நாயுடுவுக்காக விலகி நின்றார்.

இவை போன்ற கேள்விகள் பலவற்றுக்கு உரிய வகையில் ஆதாரங்களோடு விரிவாக பதில் சொல்லி தோழர் திருமாவேலன் அவர்கள் ‘ஆதிக்க சாதிகளுக்கு மட்டும் எதிரானவரா பெரியார்?’ என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலையே வெளியிட்டுள்ளார்.

அந்நூலில் உள்ள கீழ்வெண்மணி குறித்த பகுதியை மட்டும் நூலாசிரியர் தோழர் திருமா வேலன் அவர்களின் அனுமதியோடு (சிறு சேர்க்கைகளோடும்) வெளியிடுகிறோம்

கீழ் வெண்மணி தொடர்பாக முன்வைக்கப்படும் திறனாய்வுகளில் (தூற்றுதல்களில்)

1. திமுக ஆட்சியைக் காப்பாற்றவே பெரியார் அவ்வாறு நடந்து கொண்டார்

2. கோபால கிருஷ்ண நாயுடு தன் ஜாதிக்காரர் என்பதால் பெரியார் அவ்வாறு நடந்து கொண்டார் என்பவையே ஆகும்

நூலாசிரியர் தோழர் திருமாவேலன் அவர்களே கீழ்வெண்மணி கொடுரைத்துக்கு ஒருவாரம் முன்னதாக 20.12.1968 அன்று விடுத்த ஒர் அறிக்கையில் பெரியார் “தி.மு.கவைப் பற்றிக்கூட பதவி விடுதியங்களில் கூடுமான அளவு தமிழர்களுக்கு நன்மையாக நடந்துவருகிறது என்று சொல்லுவேனே தவிர, தமிழர் முன்னேற்றத்திற்கும், எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் ஒரு பார்ப்பான் ஆட்சியில் இருந்தால் எப்படி நடப்பானோ அதுபோலத்தான் பெரிதும் நடந்து கொள்கிறது என்பது எனது கருத்து. இன்று திமுகவை முழுமூச்சுடன் ஆதரிக்கிறேன் என்றாலும் சிலரின் அதிருப்தியான நடவடிக்கைகளைச் சகித்துக் கொண்டு தான் ஆதரிக்கிறேன்” என்று கூறியுள்ளதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்

1931 ஆகஸ்ட் மாதம் விருதுநகரில் நடந்த மூன்றாவது சுயமரியாதை மாநில மாநாட்டில், 11வது தீர்மானமாக கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது

“ சர்க்கார் விடுமுறை என்ற பண்டிகைகளைப் பிரதானமாய் வைத்து லீவுகள் கொடுப்பது என்பது ஒரு வகையில் மூடப்பழக்க வழக்கத்தில் கட்டுப்பட்டதாய் இருப்பதால், சர்க்காரார் அந்த வழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்றும், அவசியமிருப்பவர்கள் தனிலீவு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் இம்மகாநாடு தீர்மானிக்கிறது” என்பதே அத்தீர்மானம்.

மாநாட்டைத் தொடர்ந்து தனது ‘குடிஅரசு’ ஏட்டில் மாநாடு தொடர்பாக எழுதிய தலையங்கத்தில், மதப் பண்டிகை விடுமுறைகளுக்குப் பதிலாக, சில நாட்கள் சிறுவிடுப்பில் சேர்த்து அறிவித்துவிட்டால், தங்கள் மதப்பண்டிகைகளுக்கு, அதிலும்

அவர்கள் கொண்டாட விரும்பும் பண்டிகைக்கு குறிப்பிட்டவர் மட்டும் சிறு விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டால் அரசு அலுவலகங்கள் முழுதாக இயங்காமல் போவதற்குப் பதிலாக தொடர்ந்து இயங்கலாமே என்றும் விளக்கியிருந்தார் பெரியார்.

திமுக 1967 சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று 1967 மார்ச் மாதம் பதவியேற்றிருந்தது. 1931 ஆம் ஆண்டு விருதுநகர் சுயமரியாதை மாநாட்டுத் தீர்மானத்திற்கிணங்க 1968 ஆம் அரசு விடுமுறை அறிவிக்கும்போது மதப் பண்டிகைகளுக்கு விடுமுறை என்பதற்குப் பதிலாக, சிறுவிடுப்பில் சில நாட்கள் சேர்த்துக் கொடுத்துவிட்டு, பொங்கல், மே தினம் போன்ற பொது விடுமுறை நாட்களை மட்டும் அரசு விடுமுறையாக அறிவிக்குமாறு வேண்டுகோள் வைத்தார் பெரியார். ஆனால் தமிழ்நாடு அரசோ, எப்போதும் போல ஆவணி அவிட்டத்திற்கும், கோகுலாஷ்டமி போன்றவற்றிற்கும் விடுமுறை அறிவித்ததைக் கண்டித்து ‘உனக்கும் பேபே, உங்கப்பனுக்கும் பேபே’ என்ற தலைப்பிட்டு அண்ணாதுரை நமக்கும் பேபே காட்டிவிட்டார் என்ற கண்டன அறிக்கை வெளியிட்டார் பெரியார். நீங்கள் பகுத்தறிவாதிகள் என்று தானே உங்களை ஆதரித்து நிற்கிறோம். நீங்களும் மதவாதிகள் போலவே நடந்து கொள்கிறீர்களே என்று விமர்சிக்கவும் செய்தார்.

அதுமட்டுமின்றி அரசு அலுவலகங்கள் மதவழிபாட்டுத் தலங்கள் போல கடவுள் படங்களோடும், மத விழாக்களோடும் இயங்குவதைக் கண்டித்து, குறிப்பிட்ட காலக் கெடுவுக்குள் அரசு அலுவலகங்களில் உள்ள கடவுளர்ப் படங்கள் அகற்றப்படாவிட்டால் நானும் என் தோழர்களும் அரசு அலுவலகங்களுக்குள் நுழைந்து, அவற்றை அகற்றி வெளியே வீசுவோம் என்று அறிவிக்கவும் செய்தார் பெரியார்.

அதுபோலவே, 1967 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ஆட்சி அமைத்த தி.மு.க.வுக்கு ஆதரவளித்து வந்த பெரியார், இரண்டாண்டுகள் கடந்து 1969, ஐனவரியில் நடைபெற்ற நாகர்கோவில் நாடாளுமன்ற இடைத் தேர்தலில், திமுக சுட்டணியின் எதிரணி வேட்பாளர் காமராசருக்கு ஆதரவு தந்தார். திராவிடர் கழகத் தோழர்கள் நாகர்கோவில் தொகுதிக்கு சென்று முகாமிட்டு தேர்தல் பணியாற்றுமாறும் கேட்டுக் கொண்டார் பெரியார்.

இவைபோன்ற ஏராளமான செய்திகளைக் கூறமுடியும். எனவே, திமுக ஆட்சியைக் காப்பாற்றத்தான் பெரியார் அமைதி காத்தார்

என்பது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறானவை என்பதை எவர் ஒருவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

அடுத்தது, பொதுவுடமையர்கள் பற்றி கீழ்வெண்மணி அறிக்கையில் பெரியார் முன்வைத்த கடும் விமர்சனம் குறித்து.....

இதனைப் புரிந்து கொள்ள, தொழிற் சங்கங்கள் குறித்த பெரியாரின் பார்வையை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

1926ஆம் ஆண்டில் நாகை, இரயில்வே தொழிலாளர்கள் போராட்டம் மிகத் தீவிரமாக நடந்தது. பெரியாரும் அப்போராட்டத்துக்கு ஆதரவு தந்தார் எனினும் 25.5.1926 அன்று நாகையில் தொழிலாளர் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரையின் சில பகுதிகளைக் கவனித்தால் பெரியாரது பார்வையைப் புரிந்து கொள்ளலாம்

”பொதுவாய் தொழிலாளர் சங்கம் என்றாலே அதில் எனக்கு விருப்பம் இருப்பதில்லை. அதில் ஒரு சத்து இருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுவதில்லை. சில வெளி ஆசாமிகள் அதை தங்கள் நன்மைக்கும், கீர்த்திக்கும் ஏற்படுத்திக் கொண்ட சாதனம் என்பதே எனது வெகுநாளைய அபிப்பிராயம்”

’உங்கள் சுவகரியத்திற்கு (நலனுக்கு) வேறு ஒருவன் போராடுகிறான் என்றால், உங்களுக்கு உங்கள் தேவை இன்னதென்று தெரியவில்லை என்பது தானே பொருள். பள்ளிக் கூடத்துப் பிள்ளைகள் உபாத்தியாயரிடம் போய் எனக்கு வயிறு வலிக்கிறது என்று எங்கள் தாயார் சொன்னார்கள், ஆதலால் இன்றைக்கு ஸ்வி கொடுங்கள் என்று கேட்பது போலவே நீங்கள் வேறு ஒருவரை உங்கள் சங்கத்துக்குத் தலைவராக வைத்துக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்வதும்...’ (குடிஅரசு 1926-5-31) இன்னும் இதையொத்த பல கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார்.

1932 ஆம் ஆண்டு இரஷ்யாவில் தனது மூன்று மாத பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு, இங்கிலாந்து சென்றார்பெரியார். அங்கும் தொழிலாளர்களையும், பொதுவுடமைக் கட்சிக்காரர்களையும் சந்திக்கிறார்.

1932 நவம்பரில் தனது 11 மாத உலகப்பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு தமிழ்நாடு திரும்பிய பெரியார் 1932ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ‘சுயமரியாதை சமதர்மக் கட்சி’ என்ற ஓர்

தனி அமைப்பை உருவாக்கி பொதுவுடைமைப் பரப்புரையைத் தொடர்ந்து செய்தார்.

1936 வரை தீவிரமாகப் பொதுவுடைமைப் பரப்புரையைச் செய்து வந்தார். 1937இல் நடந்த இந்தித் தினிப்பு எதிர்ப்பு இயக்க செயல்பாடுகள் திசை மாற்றியது. இதற்கு இடையில் 1933 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 13 ஆம் நாள் ‘குடிஅரசு’ இதழில் ‘தொழிலாளிகள் தொண்டு’ என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையைப் பெரியார் எழுதியுள்ளார். அதில் ‘இங்கிலாந்தில் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து அந்த அரசாங்கத்தைத் தங்கள் வசப்படுத்தி, தாங்கள் ஆதிக்கம் செய்ய குழ்ச்சி செய்யும் கூட்டத்தார்களின் – அதாவது இப்போது ஆட்சியில் இருக்கும் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய குழ்ச்சிகளாகிய ‘தொழிலாளர் இயக்கம்’ ‘டிரேட் யூனியன் இயக்கம்’ ஆகியவைகளின் குழ்ச்சிகளால் தொழிலாளர்களானதுபோய் விடுகிறார்கள்’ என்பதால் தொழிலாளர்கள் ஆட்சியே உலக ஆட்சியாய் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற இங்கிலாந்து பொதுவுடைமைக் கட்சியார், தொழில் கட்சி என்கிற அரசியல் கட்சியையும். ‘டிரேட் யூனியன்’ என்னும் தொழிலாளர் கட்சியையும் முதலில் ஒழிக்க வேண்டும் என்று பாடுபடுகிறார்கள் என்று எழுதியுள்ளார்.

அது மட்டுமின்றி 1952இல் பெரியார் தொடங்கிய ‘திராவிட விவசாயத் தொழிற் சங்கத்தின் விதிகளில், 11ஆவதுவிதி “இந்த காரியங்களையும் மற்றும் அவர்கள் சமுதாயத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவது ஆகியவைகளையும், கூடுமானவரையில் நியாயமும் நீதியும் சமாதானமுமான எல்லா முறைகளையும் கையாளுவதன் மூலமும் அவர்களுக்கு பலாத்காரம் இல்லாமலும் முயற்சி செய்து அடையச் செய்வது” என்று வைத்திருப்பதைக் கொண்டு எவ்வகை வன்முறையையும் தவிர்த்தல் வேண்டும் என்கிற பெரியாரின் உறுதியான நிலைப்பாட்டினை அறிய முடியும்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தை எழுதி முடித்த அரசியலமைப்பு வரைவுக் குழுவின் தலைவர் புரட்சியாளர் அம்பேத்கர், அதனை அவை ஏற்று அங்கீரிக்கக் கோரி 25.11.1949இல் ஆற்றிய உரையில் கூறியவையும் இதுவே தான். ‘நாம் ஜனநாயகத்தை அதன் உண்மைப் பொருளில் பின்பற்ற வேண்டும் எனில், சட்ட விரோதமான போராட்ட முறைகளைக் கைவிட வேண்டும். இரத்தம் சிந்தும் போராட்ட முறைகளைக் கைவிட்டுவிட்டு நமது சமுதாய, பொருளாதார இலக்குகளை அடைய முயலவேண்டும்’ என்றார்

இந்த இரு தலைவர்களும் வன்முறை தவிர்த்த வழிமுறைகளையே பரிந்துரைப்பதற்குக் காரணம், எந்தச் சூழலில், என்ன காரணத்துக்காக வன்முறை வழிகளைக் கைக் கொண்டாலும், அதனால் பெரும் பாதிப்பை அடையப் போவது அடித்தட்டு மக்கள்தான், என்பதேயாகும்.

மேலும், பெரியாருக்கு தொழிற்சங்கங்களைப் பற்றி கீழ்க்கண்ட விமரிசனங்கள் தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளன.

1. இரண்டு மாதம் வேலை நிறுத்தம் செய்து 2 அணா கூலி உயர்வு பெற்றாலும், முதலாளி விலையேற்றி அதைகூட்டிக் கொள்வான்; ஆனால் தொழிலாளிப் போராடிப் பெற்ற கூலி உயர்வு, விலையேற்றத்தால் பயனின்றிபோகும்.

“எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டாவது பாடுபடும் மக்கள் நிலை தாழ்ந்திருக்கவும் பாடுபடாத மக்கள் நிலை உயர்ந்திருக்கவும், ஆதிக்கம் செலுத்தவும் கூடாது என்பதுதான் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சியின் முக்கியத்துவமாய் இருக்க வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல், ஏதோ 2 அணா 4 அணா கூலி உயர்த்தப்படுவதற்காகப் போராடுவதென்பது பயனற்றதேயாகும். ஏனெனில் நமது கிளர்ச்சியில் 2 அணா கூலி உயர்த்தித் தருவானேயானால், தொழிலாளிகளால் செய்யப்படும் சாமான்களின் பேரில் முதலாளிகள் ஒன்று சேர்ந்து நாலணா விலை அதிகப்படுத்திவிடுவார்கள். அந்த உயர்ந்த விலையைக் கொடுத்துச் சாமான் வாங்க வேண்டியவர்கள் தொழிலாளிகளேயாவார்கள். ஆகவே, முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு வலது கையில் கூலி அதிகம் கொடுத்து, இடது கையில் அதைத் தட்டிப் பிடிக்கிக் கொள்வார்கள். முதலாளிகளுடன் கூலித்தகராறு என்பது முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் இடையில் உள்ள புல்லுருவிக் கூட்டமான தரகர்களுடைய சூழ்சியாகும்” (குடிஅரசு 01.10.1933).

2. தொழிலாளி உயர வேண்டுமானால், ஸாபத்திலும், நிர்வாகத்திலும் தொழிலாளிக்குப் பங்கு உரிமை இருக்க வேண்டும்.

“நிலங்கள் அனைவருக்கும் பிரித்தளிக்கப்பட வேண்டும்; விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட கூலியாட்களுக்குக் கூலி தவிர விவசாயத்தில் ஒரு பங்கு இருக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்” (“பகுத்தறிவு” 02.12.1934)

‘முதலாளிக்கு ஏற்படும் இலாபத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கும் நிர்வாகத்தில் உரிமையும் வேண்டும்’ (1944-8-27 சேலம், திராவிடர் கழகம், பெயர் மாற்ற மாநாட்டுத் தீர்மானம்)

3. தொழிலாளிக்கு அறிவு புகட்டுவதன் மூலம், அவர்களின் உரிமையையும் முதலாளிகளின் சுரண்டலையும் அறியவைக்க வேண்டும். மூட நம்பிக்கையில் இருந்து தொழிலாளியை மீட்காவிட்டால் எவ்வளவு உயர் வருமானம் பெற்றாலும், அவை வீண்சடங்குகளில் வீணாகும்.

‘வருணாசிரமத்தையும் பார்ப்பனியத்தையும் பத்திரப்படுத்தி விட்டு எப்படிப்பட்ட பொதுவுடைமையை ஏற்படுத்தி விட்டாலும், திரும்பவும் அந்த உடைமைகள் வருணாசிரமப்படி பார்ப்பானிடம் தானாகவே வந்துவிடும் என்றும், சாதி இருக்கிற வரையில் எப்படிப்பட்ட பொதுவுடைமைத் திட்டம் ஏற்பட்டாலும் பார்ப்பனர்களுக்கு ஒரு கடுகளவு மாறுதலும் ஏற்படாமல் அவர்கள் வாழ்வு - முன்போலவே நடைபெறும் என்றும் தைரியம் கொள்ளச் செய்யும்...’ (குடிஅரசு 25.3.1934).

4. சங்கம் என்றாலே அவை தொழிலாளிக்கும், முதலாளிக்கும் சண்டை மூட்டும் வேலையே செய்கின்றன.

5. தொழிற் சங்கம் நடத்தும் அமைப்புகளின் தலைமை இங்கே இருப்பதில்லை; எங்கோ இருக்கும் கட்சித் தலைமைகள் இங்கத்தை சூழ்க்களை உணராமல் காட்டும் வழிகாட்டல் பல சமயங்களில் தவறாக போவதற்கு வாய்ப்புண்டு.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் சாதிக்க முடியாததை, அவர்கள் இவ்வளவு காலம் போராடியும் செய்யமுடியாததை இராஜாஜி ஆட்சி காலத்தில் பெரியார் செய்தார். அது ‘தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம்’: அன்று பண்ணையாளுக்கு எந்த பாதுகாப்பும் கிடையாது. ஒரு நாள் காலையில் வேலைக்கு போனால் மறுநாள் வேலைக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுவார்கள். வேலைக்கு எந்த உத்திரவாதமும் கிடையாது. அப்படி வேலை திடீரென மறுக்கப்பட்டால் இழப்பீடு கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்த சட்டம் உறுதி செய்தது. அது ஒரு பெரிய பாதுகாப்பாக பண்ணையாளுக்கு வந்தது. அது பெரியாரின் கோரிக்கையால், திராவிட விவசாய தொழிலாளர் சங்கத்தின் போராட்டத்தால் கிடைத்தது. .”தோழர் தியாகு (முகநூல்பதிவு - 2018-12-25)

6. தொழிற்சங்கம் நடத்தும் கட்சிகள் தொழிலாளர்களைத் தேர்தல்களுக்குப் பயன்படுத்துவார்களே தவிர, அவர்களின் இன இழிவு நீக்கத்தைப் பற்றி கவலை கொள்வதில்லை.

இந்த கருத்துகளை 1952இல், சேலத்தை ஒட்டியுள்ள தாதம்பட்டி, சிவதாபுரம் ஆகிய இடங்களில் தீராவிட விவசாயிகள் தொழிற் சங்கத்தைத் தொடங்கி வைத்த கூட்டங்கள், தி.வி. தொ.ச.போராட்டத்தில் நடந்த துப்பாகிச் சூடு, பேச்சுவார்த்தை, அதனால் பெற சிறு உரிமைகள் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து கண்கொடுத்தவனித்தில் நடந்த பொதுக்கூட்டம் போன்றவற்றில் பெரியார் ஆற்றிய உஜகளில் இருந்து அறிய முடியும்.

தனது 93ஆம் வயதில், 9.1.1972 அன்று திருச்சி, உறையூரில் பெரியார், கம்யூனிசம் என்ற தலைப்பில் கம்யூனிசத்தின் அடிப்படையை, தேவையைப் பற்றி உரையாற்றியுள்ளார். அந்த உரையில் 'நம் நாட்டிலும் கம்யூனிஸ்ட்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், இவர்கள் தங்கள் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு மட்டும் பொதுவுடைமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களே ஒழிய பொது மக்கள் கடைத்தேற ஒன்றும் செய்யவில்லை..... நாட்டில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையைக் கொண்ட அரசாங்கம் ஏற்பட்டு முயன்றால்தான், மக்களின் குறைபாடுகள் நீங்குமே ஒழிய, இந்த கம்யூனிஸ்ட்களின் காலித்தனம், பலாத்காரத் தூண்டுதல் மூலம் ஒன்றும் முடியாது என்று எடுத்துரைப்பதிலிருந்தே பெரியார், 1968இல் மட்டுமல்ல இறுதிவரை கம்யூனிஸ்ட்களின் பலாத்காரத் தூண்டுதல் குறித்த கடும் விமர்சனத்துடனேயே இருந்துள்ளார் என்ற பெரியாரின் இந்த சிந்தனைப் போக்குகளைப் புரிந்து கொண்டால்தான் கீழ்வெண்மணி கொடுரத்தைத் தொடர்ந்து பெரியார் வெளியிட்ட அறிக்கையின் பொருளையும் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

அடுத்ததாக, கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு தன் ஜாதிக்காரர் என்பதற்காக பெரியார் கீழ்வெண்மணி படுகொலையைக் கண்டும் காணாமலுமிருந்தார் என்பது குறித்து பார்ப்போம்.

"கீழ்வெண்மணியை சார்ந்த முனியன் என்பவர் கீவனுர் காவல்நிலையத்தில் அளித்த புகாரின் அடிப்படையில் குற்ற எண்:68/327ன் கீழ் முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது. இச்சம்பவம் தொடர்பாக கோபால கிருஷ்ண நாயுடு உட்பட -106 பேரை காவல் துறை கைது செய்தது. கைதானவர்களில் அதிகம்

பேர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். முக்கியக் குற்றவாளியான கோபாலகிருஷ்ண நாயுடுவுக்கு -1970இல் நாகப்பட்டினம் அமர்வு நீதிபதி குப்பண்ணா -10ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறை தண்டனை விதித்தார்.

இத்தீர்ப்புக்கு எதிராக கோபால கிருஷ்ண நாயுடு சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் தான் நிரபராதி என்று மேல் முறையீடு செய்தார். -4வருடங்கள் -3மாதங்களாக விசாரணையில் இருந்த வழக்குக்கு -1975எப்ரல் -6ஆம் தேதி தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டது. சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்த மகராஜன் கோபால கிருஷ்ண நாயுடு மீது எந்த குற்றமும் நிருபிக்கப்படவில்லை என்று கூறி விடுதலை செய்வதாக தீர்ப்பளித்தார்.

கவனிக்க: “பெரியார் 1973 டிசம்பரில் இறந்துவிட்டார். அவருக்கு கோபால கிருஷ்ண நாயுடு கீழ் நீதி மன்றத்தில் தண்டனை பெற்றதும், மேல் முறையீடு செய்ததும், ஜாமீனில் வெளி வந்ததும் மட்டுமே தெரியும். மேல் முறையீட்டு விடுதலை அவரின் மறைவுக்குப் பின். எனவே கோபால கிருஷ்ண நாயுடுவுக்கு அவர் ஆதரவளித்தாகச் சொல்வது எங்குமே பொருந்தாது. இன்னொரு முக்கிய விசயம். ஜாமீனில் வெளிவந்த கோபால கிருஷ்ணன் கீவனூர் வந்திருந்த பெரியாரை சந்திக்க முயன்ற போது பெரியார் “என் கிட்ட என்ன சொல்ல நினைக்கிறாரோ அத் கோர்ட்டல் சொல்லச் சொல்லு. அவரையெல்லாம் பார்க்கவே பிடிக்கலை. அவரை கண்ணாலே பார்க்க விருப்பமில்லை. போ. போ. போகச் சொல்லு” எனக் கூறி சந்திக்க மறுத்து விட்டார். இதை கணபதியா கமிசனில் சாட்சியம் அளித்த நாகை எஸ்.எஸ்.பாட்சா பதிவு செய்துள்ளார்.” - தோழர் தியாகு (முகநூல்பதிவு - -12-25 2018)

கீழ்வெண்மணி வழக்கில், அக்கொடுரத்தை முன்னின்று நடத்திய கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு, சென்னை உயர்நீதிமன்றம் கீழ்நீதிமன்றம் விதித்த தண்டனையை, குற்றம் நிருபிக்கப் படவில்லை என கூறி தள்ளுபடிசெய்ததால் விடுவிக்கப்பட்டார். ஆனால் நீதிமன்றம் தரத்தவறிய தண்டனையை, மக்கள் மன்றம் கொடுக்கும் என 1980 இறுதியில் கோபாலகிருஷ்ணநாயுடு வெட்டிக் கொல்லப்பட்டார்.

அக்கொலை வழக்கு தொடர்பாக முதலில் கைது செய்யப்பட்டு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட 11 பேரில் 9 பேர் திராவிடர்

கழகத்தினர் என்பதும், இந்நாலில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு நெல் உற்பத்தியாளர் சங்கத்துக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தில் முதன்முதலாக துப்பாக்கி குடு நடைபெற்ற போராட்டம் திராவிட விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கம் நடத்திய போராட்டத்தில்தான் என்பதும், அதன் பின்னர் பண்ணையார்கள் பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்து சமரசம் செய்து கொண்டார்கள் என்பதும் தி.வி.தொ.ச எவ்வித சமரசமும் இன்றி வீரியமாய்ப் போராடி வந்தது என்பதை அறியச் செய்யும். ஆனாலும், தனது சங்கமே நடத்தியிருந்தாலும் பெரியார் அந்த வன்முறையையும் கண்டித்துள்ள செய்தியையும் இந்நாலே சொல்கிறது.

முன்னுரையே நீண்டுவிட்டது. நூலை முழுமையாக படியுங்கள். படித்தால் இவ்வளவு காலமும்பெரியாரிய எதிரிகள் செய்து வந்த எதிர்ப்பிரச்சாரம் எவ்வளவு பிழையானவை என்பதை உணரமுடியும்.

நீண்ட கால பொய்க் குமிழியை ஆதார ஊசியால் உடைத்தெறிந்த தோழர் திருமாவேலன் அவர்களின் இவ்வாக்கத்துக்கு அனைத்துப் பெரியாரியர்களும், இன உணர்வாளர்களும், முற்போக்கு சிந்தனையாளர்களும் நடுநிலையாளர்களும் நன்றிக் கடப்பாடுடையோம்.

நாலினைப் பரப்புவோம் ! பெரியாரியலைப் பரப்புவோம் !

பெரியார் காணவிரும்பிய பேதமிலாஉலகை உருவாக்குவோம் !

கொளத்தூர் மணி

கீழ்வெண்மணியும் திராவிட விவசாயத் தொழிலாளர் கழகமும்

பெரியாரைக் கொச்சைப்படுத்துவதற்குச் சொல்லப்படும் காரணங்களில் ஒன்று கீழ்வெண்மணி.

“44 உயிர்கள் துடிக்கத்துடிக்கக் கொல்லப்பட்ட போது பெரியார் கண்டிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி, அதனால் ஆட்சிக்கு சிக்கல் ஏற்படும் என்பதற்காக பெரியார் அதில் மௌனமாக நடந்து கொண்டார்” என்று ஒரு சாராரும், “44 உயிர்களைக் கொண்றது கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு. பெரியாரும் நாயுடு. அதனால் அவர் மௌனமாக நடந்து கொண்டார்” என்று இன்னொரு சாராரும் சொல்கிறார்கள்.

இரண்டு காரணத்துக்கும் அறிவு நாணயத்துக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை.

1968ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 25ம் நாள் கீழ்வெண்மணி கொட்டும் நடந்தது. 90 வயதான பெரியார் அன்றைய தேதியில் உடல் நலக் குறைவு காரணமாக சென்னை பொது மருத்துவமனையில் இருந்தார். 30ம் தேதிதான் மருத்துவமனையில் இருந்து விடு திரும்பினார். மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டதும், மருத்துவமனையில் இருப்பதும், 30ம் தேதி திரும்பியதும் விடுதலை நாளிதழில் செய்தியாக இருக்கிறது. இதில் மறைப்பதற்கு எதுவும் இல்லை. இவ்வளவு பெரிய கொட்டும் நடந்தது தொடர்பாக விடுதலை நாளிதழுக்கு அவரே தலையங்கம் எழுதுகிறார்.

இந்தியாவை ஆள இந்தியருக்குத் தகுதி இல்லை! ஜனநாயகத்தால் ஏற்பட்ட பெருங்கேடு என்ற தலையங்கம் 28.12.68 நாளிட்ட விடுதலையில் வந்துள்ளது. பெரியாரின் கையெழுத்துடன் இந்தத் தலையங்கம் வெளியானது. நாளிதழின் ஒரு பக்கத்துக்கு இந்தத் தலையங்கம் உள்ளது. இப்படி ஒரு தலையங்கம் நாளை வெளியாகப்போகிறது என்று முதல் நாளே அதாவது, 27ம் தேதியிட்ட விடுதலை இதழின் முன்பக்கத்திலேயே விளம்பரமும் செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால் 26ம் தேதியே அவர் எழுதிவிட்டார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மிக நீண்ட அறிக்கையாக இருந்தால் மறநாள் வெளியிடுவது பத்திரிகை நடைமுறையில் வழக்கமானதுதான். இப்போது ஏறிந்து கொண்டிருக்கும் போதே கண்டித்து அறிக்கை வெளியிடும் வாட்ஸ் அப் காலம் இல்லை அது.

கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தை இந்தக் கையாலாகாத அரசாங்கத்தின், சட்டத்தின், ஜனநாயகத்தின் தோல்வியாக பெரியார் பார்த்தார். வன்முறையும் அரசியலும் பின்னிப் பினைந்ததாகப்

பார்த்தார். சட்டவிரோத காரியங்கள் தான் இன்று சமூகத்தில் அங்கீகரிக்கப்படும் விஷயமாக ஆகிவிட்டதாக கோபப்பட்டார். சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் இருந்து சட்ட மீறுதல் நடக்கிறது. அது தான் இன்னும் தொடர்கிறது என்றார். பெரியார் எந்தக் காலகட்டத்திலும் வன்முறை பாணியைப் பின்பற்ற விரும்பாதவர் என்ற அடிப்படைப் புரிதலோடு இந்த அறிக்கையைப் பார்க்க வேண்டும்.

“கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் நாட்டில் செல்வாக்குப் பெறாத அயோக்கியத்தனம், அக்கிரமம், கொள்ளை, கொலை காரத்தனம், நாசவேலைகள் என்பவைகளில் ஒன்றுகூட பாக்கி யில்லாமல் செல்வாக்குப் பெற்று தினசரியில் நடைபெற்று வருகின்றன. அவை எந்த அளவுக்கு வளர்ந்தன என்றால்....”

1. காந்தியார் கொல்லப்பட்டார்.
2. தலைவர் காமராஜூரைக் கொல்ல முயற்சிகள் செய்யப் பட்டன.
3. போலீஸ் அதிகாரிகள் கட்டிப்போட்டு நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டனர்.
4. நீதி ஸ்தலங்கள், ரயில் நிலையங்கள் கொளுத்தப்பட்டன. ஜெயில் கதவு உடைக்கப்பட்டது. பல வாகனங்கள் (பஸ்கள்) கொளுத்தப்பட்டன. வழிப்பறிகள் நடந்தன. மற்றும் நிலங்களில் அறுவடை செய்து கொண்டு போகப்பட்டன. விவசாயிகளின் வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டன.
5. கடைசி நடவடிக்கையாக நேற்று முன் தினம் தற்காப்புக்கு ஆக ஓடி ஒரு வீட்டிற்குள் ஓளிந்து கொண்ட ஆண், பெண் குழந்தைகள் உட்பட 42 பேர்கள் பதுங்கிக் கொண்ட வீட்டை பூட்டிவிட்டு கொளுத்தி 42 பேர் கருகி சாம்பலாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு அரசியல், கட்சிக்காரர்களால் பட்டப்பகலில் வெட்ட வெளிச்சத்தில் வெளிப்படையாகவே செய்யப்பட்ட காரியங்களாகும்.

சட்டவிரோதமான, பலாத்காரமான நாச வேலைகளான காரியங்களைச் செய்து, அதன் மூலம் பலன் பெறுவதற்கென்றே ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஸ்தாபனங்களாலேயே அவற்றின் பலனாகவே செய்யப்பட்ட , நடைபெற்ற காரியங்களாகும். இவைகளை அடக்கப் பயன்படும்படியான போதிய சட்டமில்லை. சட்டம் செய்வது லோதாக் கொள்கைக்கு விரோதமாக இருந்து வருகிறது. சட்டத்திற்கும் நீதிக்கும் சம்பந்தமில்லாத நீதிஸ்தலங்கள்

தான் நிறைந்திருக்கின்றன. சட்டங்களின் யோக்யதை இப்படி இருக்க பழவாங்கும், ஜாதி உணர்ச்சி கொண்ட சுயநலத்தையே முக்கியமாக்க கருதுகிற நீதிபதிகளே 100க்கு 90 பேர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று போகிறது பெரியாறின் நீண்ட அறிக்கை . (விடுதலை 28.12.68)

வெள்ளையர்கள் வெளியேறியவுடன் நாடு அயோக்கியர்கள் வசமாகிவிட்டது. அதுதான் இத்தகைய வன்முறைகளுக்கு காரணம், இன்றைய சட்டத்தால் இதைத் தடுக்கமுடியாது, இன்றைய நீதித்துறையால் இதைத் தடுக்க முடியாது, இன்றைய ஆட்சியாளர்களுக்கு இதைத் தடுக்கும் பலம் இல்லை, ஐனநாயக தன்மையால் இதைத் தடுக்க முடியாது, ஐனநாயகம் ஒழிக்கப்பட்டு அரசு நாயகம் வந்தால் தான் இந்த வன்முறைகளை தடுக்க முடியும், ரஷ்யாவே அமெரிக்காவே பிரிட்டனோ ஆண்டால்தான் இந்த வன்முறைகளைத் தடுக்க முடியும், அல்லது தமிழ்நாடு தனியானால் தான் தடுக்க முடியும் என்று அடுக்கினார்.

27ம் தேதி விடுதலை நாளிதழில் கீழ்வெண்மணி குறித்த இரண்டு விரிவான செய்திகள் வந்துள்ளன. இரண்டுமே முதல் பக்கத்தில் வந்துள்ளன.

'42 பேர் உயிரிருடன் தீயில் கருகி மாண்டனர்.'

'விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே மோதல்' என்பது ஒரு செய்தி.

'கீவனுர் சம்பவம் பற்றி அதிர்ச்சி அடைந்தேன் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மக்களுக்கு முதல்வர் அறிவிப்பு' என்பது இன்னொரு செய்தி.

விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே மோதல் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? பண்ணையார்கள் சேர்ந்து தொழிலாளர்களைத் தீயிட்டு கொளுத்திய நிகழ்வு அல்லவா இது என்று கேட்கலாம். 27.12.1968 தேதியிட்ட தினமணி நாளிதழும் இப்படித்தான் செய்தி வெளியிட்டுள்ளது.

1968 டிசம்பர் 25 ம் தேதியன்று தஞ்சாவூர் ஜில்லா நாகப்பட்டினம் தாலுக்காவில் உள்ள வெண்மணி கிராமத்தில் கிசான்களிடையே நடந்த மோதல்களில் தீ வைப்பு சம்பவம் காரணமாக நாற்பத்து இரண்டு பேர் உயிரிருடன் வெந்து மாண்டனர். இவர்கள் அனைவரும் இடதுசாரி கம்யூனிச கிசான்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

(வெண்மணி படுகொலைகள்: வரலாறும் கலை இலக்கியப்

பிரதிகளும் - செ.த் சுமதி மேற்கோள் - பக். 112)

அன்று ஆட்சியில் தி.மு.க. இருந்தது. முதலமைச்சராக அண்ணா இருந்தார். அவரது வாழ்க்கையின் இறுதிக்காலம் அது.

புற்றுநோய் பாதிப்பு சிகிச்சைக்காக அமெரிக்கா சென்று திரும்பிய நேரம் அது. 1968 டிசம்பர் 25 கீழ்வெண்மணி சம்பவம். 1969 பிப்ரவரி 3 அண்ணா மறைந்தார். அதாவது, கீழ்வெண்மணி சம்பவம் நடந்த 35 நாட்களில் அண்ணா மறைந்தார். அவரை மருத்துவர்கள் ஓய்வு எடுக்கச் சொல்லிய நிலையில் அண்ணா ஓய்வில் இருந்தார். அவருக்கு இந்திகழ்வு பெரும் வருத்தம் ஏற்படுத்தியது. அவசரமாகச் செய்தியாளர்களை சந்தித்த முதலமைச்சர் அண்ணா,

'கீவனுருக்கு அருகிலுள்ள வெண்மணி நிகழ்ச்சி குறித்து சட்டம் தன் பணியினைச் செய்திடும். இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணமானவர்கள் அனைவரையும் அடக்கியே தீர்வதென்றும் அரசு உறுதி கொண்டிருக்கிறது.' (விடுதலை 27.12.1968) என்று பேட்டி அளித்தார்.

"இந்தக் கோரமான நிகழ்ச்சிகள் குறித்து தஞ்சை மாவட்டம் கீவனுரிலிருந்து எனக்குக்கிடைத்துள்ள செய்திகள் என்னை அதிர்ச்சி அடையச் செய்துள்ளன. உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு விரைந்து சென்றுள்ளார். தஞ்சை மாவட்ட கலெக்டருடனும் அந்த மாவட்ட போலீசு தலைமை அதிகாரியுடனும் தொலை பேசியில் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சிகளில் உயிரிழந்தோர் அனைவரது குடும்பங்களுக்கும் எனது ஆழ்ந்த துக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்றும் தெரிவித்தார்.

அங்கு திரு. கோபாலகிருஷ்ணர் என்ற மிராசு கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் செய்தி கிடைத்தது. மேலும் பலர் கைது ஆகக்கடும். இந்த நிகழ்ச்சிகள் குறித்து எனது துயரத்தையும் மனவேதனையையும் வெளியிட எனக்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை. ஏனெனில், நடந்துள்ள நிகழ்ச்சிகள் அத்தனை கோரமானவை மிருகத்தனமானவை" என்றார் முதல்வர் அண்ணா.

(விடுதலை 28.12.1968).

உடனடியாக பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி, சட்டத்துறை அமைச்சர் செ.மாதவன் ஆகிய இருவரையும் கீழ்வெண்மணிக்கு போகச் சொன்னார் அண்ணா. பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு 28ம் தேதி இவர்கள் சென்றார்கள். "நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு கொடுமைநடந்து விட்டது" என்று அமைச்சர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி பேட்டி அளித்தார். அன்று

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

